

Osobna Prelatura

Prije nego je Ivan Pavao II uspostavljao Opus Dei kao osobnu Prelaturu, Opus Dei je već formirao jedan organizam od laika i svećenika koji su surađivali u pastoralnim i apostolskim zadaćama koji je bio međunarodan u svom okviru.

7.03.2006.

OSOBNE PRELATURE

Ideja o pravnoj strukturi poznatoj kao osobna prelatura je uvedena s

Drugim vatikanskim koncilom. Odlukom koncila Presbyterorum ordinis propisano je, da uz druge institucije dopušta osnivanje „posebne dijeceze ili osobnih prelatura za obavljanje posebnih pastoralnih zadaća u različitim regijama ili među rasama u svim dijelovima svijeta“.

Koncil je propisao da ovaj novi pravni oblik treba biti po prirodi fleksibilan, da bi mogao pridonijeti uspješnom širenju poruke kršćanskog života. Na taj način bi Crkva mogla čim prikladnije odgovoriti na zahtjeve svoje misije u svijetu.

Većina crkvenih nadležnosti su teritorijalne, kao u slučaju dijeceze, gdje vjernici koji joj pripadaju su određeni prema mjestu stanovanja.

Ipak, nadležnost nije uvijek povezana s teritorijem, već može ovisiti o drugim kriterijima, kao što

je zaposlenje, religijski obred, useljenički status, ili dogovor s nadležnim tijelom. Ovo zadnje primjenjuje se u slučajevima vojnih ordinarijata i osobnih prelatura.

Osobne prelature, na način kako ih je zamišljeno Drugim vatikanskim koncilom, sačinjavaju prelat, prezbiterijat koji se sastoji od svjetovnih svećenika, i muškarci i žene laici. Prelat koji može biti biskup je odabran od pape i ima redovnu vlast nad prelaturom.

Crkva ima moć samoorganizacije da bi mogla slijediti ciljeve koje je postavio Krist. Primjenjujući tu snagu, ustanovila je osobne prelature unutar svoje hijerarhijske strukture, s posebnom značajkom da vjerni prelaturi nastave pripadati svojoj lokalnoj crkvi i dijecezi gdje žive.

Zbog tog i drugih razloga, osobne prelature su jasno različite od vjerskih instituta i posvećenog života

općenito, kao i od udruženja i pokreta vjernika. Zakonik kanonskog prava Katoličke Crkve određuje da svaka osobna prelatura mora poštivati opće crkvene odredbe i statute.

PRELATURA OPUS DEI

Prije nego je Ivan Pavao II uspostavljao Opus Dei kao osobnu Prelaturu, Opus Dei je već formirao jedan organizam od laika i svećenika koji su surađivali u pastoralnim i apostolskim zadaćama koji je bio međunarodan u svom okviru. Ovo specifično kršćansko zvanje sastojalo se od širenja ideala svetosti usred svijeta – u svakodnevnom radu i običnim životnim situacijama.

Papa Pavao VI i njegovi nasljednici željeli su da se provede proučavanje o mogućnosti davanja Opusu Dei konačne pravne forme, sukladno s njegovom istinskom naravi. U svijetlu Koncilskih dokumenata to je

trebala i biti struktura osobne prelature.

1969. godine združeni tim koji se sastojao od predstavnika Svete Stolice i Opusa Dei započeo je istraživati tu mogućnost. Rad je završen 1981. Zatim je Sveta Stolica poslala izvještaj k više od 2000 biskupa, u biskupije gdje je Opus Dei već bio prisutan, kako bi mogli dodati svoja vlastita zapažanja.

Kada je ova kasnija faza završena, Opus Dei je ustanovljen od Ivana Pavla II kao osobna prelatura međunarodnog okvira. Dokument koji se odnosi na to je apostolska konstitucija *Ut Sit*, 28. studeni 1982., što je formalno provedeno 19. ožujka 1983. U isto vrijeme Papa je objavio Statut, koji konstituira partikularni pontifikalni zakon Prelature Opusa Dei. Statuti su bili isti kao oni davno pripremljeni od Utemeljitelja, s manjim amandmanima koji su bili

potrebni kako bi se prilagodili novom zakonodavstvu.

Dodatne informacije: o odnosima sa biskupijama

ODNOSI SA BISKUPIJAMA

Prelatura Opus Dei je pravna struktura koja pripada pastoralnoj i hijerarhijskoj strukturi Crkve. Poput biskupije, teritorijalne prelature, vikarijata i vojnog ordinarijata, ima vlastitu autonomiju i ovlaštenje za provođenje svog poslanja u službi cijele Crkve.

Iz tog razloga ovisna je izravno i direktno Rimskom Prvosvećeniku kroz kongregaciju za biskupe. Vlast Prelata proteže se do pitanja koja su vezana za specifično poslanje Prelature i usavršenoj je harmoniji sa vlašću dijecezanskog biskupa i svega pripadajućeg u pastoralnoj brizi za vjernike:

a) Vjernici laici Opusa Dei subjekt su vlasti prelata u svemu što se odnosi na ciljeve Prelature. Posebno, vezani su asketskom, formacijskom i apostolskom predanošću ugovorenoj u ugovornoj inkorporaciji koju čine s Prelaturom.

Ove obveze ne dolaze u sukob s nadležnošću dijecezanskog biskupa. Vjernici laici Opusa Dei istovremeno nastavljaju biti vjernici dijeceze u kojoj prebivaju i ostaju pod vlašću dijecezanskog biskupa na isti onaj način kao bilo koja krštena osoba u biskupiji.

b) Prema odredbama općeg Crkvenog prava i partikularnog prava Opusa Dei đakoni i svećenici inkardinirani u Prelaturu pripadaju svjetovnom kleru i potpuno su pod vlašću Prelata.

Pridruženi su bratskim odnosima s članovima dijecezanskog prezbiterijata i pridržavaju se s

punom pažnjom na opću disciplinu klera. Mogu formirati dio svećeničkog vijeća biskupije.

Dijecezanski biskup može, uz prethodnu privolu Prelata ili njegovog vikara, zadužiti svećenika iz prezbiterijata Prelature na položaj ili dužnost u biskupiji (npr. župnik ili sudac). Svećenik će predati rezultate svog rada jedino dijecezanskom biskupu i radit će prema biskupovim uputama.

Statuti Opusa Dei (naslov 4, poglavlje 5) postavljaju kriterije za osiguranje skladnog odnosa između Prelature i biskupije na čijem teritoriju Prelatura provodi svoje specifično poslanje. Neka od obilježja ovih odnosa su:

a) Opus Dei nikad ne započinje apostolski rad, niti utemeljuje centre Prelature bez prethodnog dopuštenja mjesnog biskupa kojem je dan primjerak Statuta.

b) Kada želi podići crkvu Prelature ili pridružiti Prelaturi postojeću crkvu ili župu postiže se dogovor između dijecezanskog biskupa i prelata ili regionalnog vikara. Opće smjernice upravljanja dijecezanskim crkvama povjerene svjetovnim svećenicima u tom slučaju uzet će se u obzir.

c) Regionalne vlasti Prelature održavaju regionalni dijalog sa biskupima dijeceza u kojima Prelatura provodi svoj pastoralni i apostolski rad i također s biskupima koji su na dužnosti upravljanja u biskupskoj konferenciji.